

*A legszebb magyar
tündérmesék*

Roland

© Roland Kiadó

Keresse a Roland Kiadót a Facebookon is!
facebook.com/Rolandkiado
e-mail: office@roland-toys.eu

A magyar nyelvű kiadás tekintetében minden jog fenntartva a Roland Kiadó részére.

Bármilyen másolás, sokszorosítás, illetve adatfeldolgozó rendszerben való tárolás a Roland Kiadó előzetes írásbeli hozzájárulásához kötött.

ISBN: 978-615-5368-01-1
ISSN 2498-8383

Illusztrálta: Fekete Szabolcs és Molnár Anita
Kiadás vezető: Lengyel Orsolya
Felelős kiadó: a Kft. ügyvezetője
Nyomdai munkák: Dürer Nyomda Kft., Gyula

Tartalomjegyzék

Tündér Erzsébet	4
A béka	18
Tündérszép Ilona és Árgyélus.....	30
A sárga kicsi kígyó	38
Béka királykisasszony	44
A három aranygyűrű.....	52
Szélike királykisasszony	64
A rózsza	70
A zöld királyfi	78
A hétszépü királykisasszony	86
A háromágú tölgyfa tündére	94
A tűzmadár	102
Az aranypálca	108
Világszép Sárkány Rózsza.....	112
Gyöngyvirág Palkó	118

Tündér Erzsébet

Volt egyszer egy szegény ember, s annak három fia. De olyan szegény volt ez az ember, mint a templom egere. Mikor ettek, mikor nem. Száraz kenyér is egyszer volt, s kétszer nem az asztalfiában. Azt mondja egyszer az idősebb legény:

— Édesapám, én nem éhezem többet itthon, elmegyek szolgálatba.

— Jól van – mondja a szegény ember –, csak menj isten hírével.

A szegény ember felesége süt egy hamuban sült pogácsát, s a legény útnak kerekedik.

Amint megy, mendegél egy nagy erdőn keresztül, találkozik egy öregemberrel.

— Adjon isten jó napot, bátyámuram! – köszönti a legény illendően.

— Adjon isten, fiam, hát te mi járatban vagy?

— Én bizony, bátyámuram, szolgálatot keresek, ha találnék.

— No, akkor éppen jó helyen jársz, mert én szolgát keresek. Nálam három nap egy esztendő, s ha becsületesen kitöltöd a három napot, adok neked egy véka földet s egy véka búzát, s amit az Isten ad, az a tied lesz.

Hazamennek, s az öregember elküldi a legényt szántóba. Kimegy a mezőre, s hát a föld, amit meg kellene, hogy szántson, csupa bokor. Gondolja a legény: amíg én ezt kiirtom, megöregszem. Fogja magát, otthagyja az ökröket, az ekét, s hazáig meg sem állott. Kérdik otthon:

— No, hát hol jártál, merre jártál, mit szolgáltál?

— Menjetelek el ti is, majd megtudjátok – válaszolta.

Még aznap elmegy a középső legény is, ugyancsak az öregembernél áll be szolgálatba, de éppen úgy járt, mint a bátyja. Ahogy meglátta azt a rengeteg sok bokrot a földön, vissza sem hajtotta az ökröket a gazdájához, ment haza egyenesen.

— No, bátya, hol járt, merre járt, mit szolgált? – kérdi az öccse.

— Eredj, öcsém, majd megtudod te is.

Ment is a legkisebb legény, elér a rengeteg erdőbe, találkozik az öregemberrel, s mindjárt megegyeznek. Neki is egy véka vetést ígért az öregember, ha becsületesen kitölti az esztendőt.

Befogja a legény az ökröket, elindul a mezőre, de volt az öregembernek egy nagy kutyája, az is vele ment. Kiér a legény a mezőre, látja a sok bokrot, de bizony nem sokat gondolkozott, vette a baltáját, vágta ki a bokrot egymás után, a kutya meg szépen összeszedte, amit levágott, vitte félre, s csomóba rakta. Mire esteledett, a bokrokat is kivágta, egy jó darab földet is megszántott. Mikor leszolgált az esztendőt, azt mondja az öregember:

— No, fiam, becsületesen kitöltötted az esztendőt, itt a véka búza, szántsd meg egy véka földet, s vesd belé. Ami lesz rajta, az lesz a te béred.

Jól van, a legény megszántja a földet, elveti a búzát, azzal elmegy haza. Kérdik otthon:

— Hát te mit szolgáltál?

